

نمی‌توان بر اجرایی شدن تمام و کمال آن امیدوار بود، می‌بایست آیین‌نامه‌های مشترکی بین وزارتخانه‌ها و شورای عالی استان‌ها نگاشته شود تا دستگاه‌ها خود را در مقابل شورای شهر پاسخگو بدانند، درست مانند وزیر که در مقابل مجلس پاسخگو است.

■ **تمام پیش‌بینی‌های لازم در لایحه مدیریت واحد شهری دیده شده است؟**
بله درست بر اساس قانون اساسی تمامی پیش‌بینی‌ها دیده شده است، ضمن اینکه در تدوین لایحه دولت نگاه خود را دارد و وقتی با نگاه نمایندگان در مجلس در آمیخته می‌شود، بسیاری از کاستی‌ها بر طرف خواهد شد.

■ **از نگاه شما این لایحه چه ضعف‌هایی دارد؟**
یکی از اشکالات وارد شده به این لایحه این است که بودجه دستگاه‌های دولتی در این لایحه دیده نشده است، هنوز مشخص نیست که بودجه باید توسط دولت تأمین شود یا خیر، در حال حاضر ما سازمان‌های قطار شهری را داریم که به عنوان یکی از سازمان‌های زیر مجموعه شهرداری‌ها بخشی از بودجه خود را از دولت دریافت می‌کند، با این شرایط شورا می‌خواهد بر قطار شهری مدیریت کند و این خود ایراد نظارت بودجه‌ای است و اختلاف‌هایی بین دولت و شهرداری بر سر نظارت بر آن وجود دارد؛ در این شرایط که دستگاه زیر مجموعه شهرداری است بر سر نظارت بر آن بین شورا و دولت اختلاف وجود دارد چه رسد به اینکه شوراها بخواهند بر دستگاه‌های زیر مجموعه دولت نظارت کنند، سازمان‌هایی مثل آب و فاضلاب یا بودجه‌ای کاملاً دولتی اند یا شرکتی مثل مخابرات که کاملاً خصوصی است و در بورس واگذار شده است، شک نکنید شرکت مخابرات اجازه نظارت را نمی‌دهد و مدیریت واحد شهری تنها می‌تواند اولویت‌های شهر را برای برنامه‌ریزی توسط این شرکت به آن‌ها اعلام کند، لذا باید برای رفع این مشکلات به صورت تخصصی اقدامی صورت پذیرد.

■ **شما در این باره چه نظری دارید، آیا شوراهای شهر باید بر عملکرد دستگاه‌ها نظارت داشته باشند؟**
تفسیر شورای محترم نگهبان در بحث ایجاد شوراها این است که شوراها به منظور نظارت ایجاد شده‌اند نه اجرا، لذا ما باید فضا را در قوانین به شکلی ببینیم که شوراها تنها وظیفه نظارتی داشته باشند و در اجرا دخالت نکنند، چرا که هر جا دستگاه‌های نظارتی در اجرا دخالت کنند کار دچار مشکل می‌شود
می‌تواند بر شرایط اجرا و نحوه اجرای قانون آن هم از طریق دو دستگاه سازمان بازرسی کل کشور و دیوان محاسبات نظارت کند.

■ **با این اوصاف آیا این لایحه رویکرد اقتصاد مقاومتی دارد یا خیر؟**
رویکرد اقتصاد مقاومتی دارد ولی جای اصلاح هم دارد.

■ **یکی از منابع درآمدی پیش‌بینی شده برای شهرداری‌ها، سهم بردن از بودجه منابع عمومی کشور است، مجلس چه نگاهی دارد که اولاً این سهم محقق شود (در حال حاضر شهرداری‌هایی مثل تهران، طلبی چند هزار میلیاردی از دولت دارند)؟ دوماً چه میزان از این بودجه را سهم شهرداری‌ها می‌دانید، آیا این می‌تواند کمکی به شهرداری‌ها بکند؟**
دولت اصلاً نباید به شهرداری‌ها کمک کند، در اقتصاد مقاومتی باید خدمت را به شهرداری‌ها واگذار کنیم تا شهرداری‌ها بتوانند با مدیریتی که انجام می‌دهند، عوارض مختلف شهری را به صورت دقیق تعیین کنند و از مردم دریافت نمایند، دولت‌ها باید خود را از شهرداری‌ها کنار بکشند.

■ **در سیاست‌های اقتصاد مقاومتی تأکید بر کوچک‌سازی دولت و کاهش هزینه‌های عمومی دولت شده است، این مسئله به نحوی با مشخص نبودن تعریف و تفکیک وظایف ملی از محلی و تناقضات آن مرتبط می‌باشد، مجلس**

است و برخلاف ما کشورهایی مانند اندونزی با ایجاد پارلمان‌های محلی به این مهم جامه تحقق پوشیده‌اند، در مدل فعلی ما شوراها قانون‌گذاری می‌کند و مصوباتشان به فرمانداری‌ها ارسال می‌شود، اگر فرمانداری‌ها ظرف مدت دو هفته به آن مصوبه اعتراض نکنند، مصوبه برای شهرداری به قانون تبدیل می‌شود، در حالی که منظور قانون اساسی از ایجاد شوراهای شهر ایجاد شورای شهرداری نبوده است، بلکه شوراها باید خدمات را مدیریت کنند و مدیریت واحد شهری را بر عهده داشته باشند، این یعنی اینکه تمامی واحدهای شهری از بیمارستان گرفته تا بانک‌ها، ادارات آب و برق و گاز و... تحت مدیریت شورای شهر قرار گیرد، به عنوان مثال در کشورهایی که مدیریت واحد شهری در آن‌ها مستقر است، رئیس شورای شهر هم فرماندار و هم شهردار است، به نظرم می‌رسد که شورای عالی استان‌ها در شرایط فعلی نقش سنگینی در بخش قانون‌گذاری و یا اصلاح قانون دارد و باید پس از پیدا کردن خلأهای قانونی، مانند دولت برای اصلاح اقدام به تدوین و ارائه لایحه کند.

■ **با توجه به این که پیش‌نویس قانون جامع مدیریت شهری به مجلس و دولت ارائه شده است، نگاه شما به این قانون چیست؟ آیا رویکرد اقتصاد مقاومتی در آن وجود دارد؟**

اگر بخواهیم اقتصاد مقاومتی را به مدیریت واحد شهری متصل کنیم، باید ببینیم که در این دو حوزه به دنبال چه هستیم، در اقتصاد مقاومتی ما به دنبال کاهش هزینه‌های ارائه خدمت، ایجاد سهولت برای دریافت خدمت توسط مردم و کاهش مصرف و سفرهای درون‌شهری هستیم، برای تحقق این موارد باید بتوانیم زیرساخت‌هایی در مدیریت شهری فراهم کنیم که به واسطه آن مردم کمترین تردد را در شهر داشته باشند، تمامی این موارد در قانون عام دیده شده است و برای تحقق آن نیاز به تدوین آیین‌نامه داریم. به عنوان مثال در قانون اساسی مدیریت واحد شهری آمده است، در مدل مدیریت واحد شهری باید خدماتی که توسط دستگاه‌های مختلف ارائه می‌شود لیست شوند و ارائه این خدمات تحت مدیریت واحد شهری قرار گیرند.

قانون در کنار قانون اساسی، اجزایی را تعریف می‌کند و در حقیقت به صورت عام آن را تصویب می‌کند اما در اجرای آن باید شهرداری‌ها و شوراها و همچنین دستگاه‌های زیرمجموعه دولت و حتی بخش خصوصی با یکسری آیین‌نامه‌های درون‌سازمانی تحت مدیریت واحد شهری قرار گیرند اما اینکه این دستگاه‌ها چگونه باید تحت مدیریت واحد شهری قرار بگیرند و بودجه آن‌ها باید از چه محلی تأمین شود، حداقل به ۵ سال زمان نیاز دارد؛ باید توجه داشت که اگر لایحه مدیریت واحد شهری در مجلس نیز مصوب شود طبقه اجرای آن کار زیادی می‌برد و به این سرعت